

Troparul Întâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos

Bucură-te, Ceea ce ești Plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a Răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel Ce ne-a dăruit nouă și Învierea.

Anunțuri

Mulțumim celor care s-au implicat în perioada **7 iulie 2014 – 11 noiembrie 2017** la bunul mers al **lucrărilor de construcție** la lăcașul de închinare aflat sub ocrotirea Sf. Ioan Gură de Aur. Din **25 august 2020** au început **lucrările de pictură**, continuate între **12 iulie – 20 septembrie 2021**, reluate din **14 martie până în 17 decembrie 2022**, apoi între **20 noiembrie 2023 – 16 decembrie 2023** și respectiv din **13 martie până în 10 octombrie 2024**. Vă rugăm să contribuiți, și pe mai departe, după posibilități, la împodobirea bisericii parohiale!

BULETIN PAROHIAL HRISOSTOMUL

NR. 595, 2 – 8 FEBRUARIE 2026

Parohia Ortodoxă Sfântul Ioan Gură de Aur

Str. Porțile de Fier nr. 52, 400569 Cluj-Napoca

web: www.parohiasfantulioanguradeaur.ro

Email: parohiasf.ioanguradeaur@yahoo.com

Preot paroh: Bogdan Sergiu Marian

Telefon: 0264 571 943 & 0741 121 029

PROGRAM LITURGIC SĂPTĂMÂNA VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

LUNI, 2 II 2026 ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI	ORA 7.30: UTRENIA ORA 9.10: ACATISTUL DOMNULUI IISUS HRISTOS ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 14.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 15.00: VECERNIA
Marți, 3 II 2026	Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.50: Rugăciunile serii
Miercuri, 4 II 2026	Ora 7.30: Rugăciunile dimineții Ora 17.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.30: Taina Sf. Maslu
Joi, 5 II 2026	Ora 7.30: Rugăciunile dimineții Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.50: Rugăciunile serii
Vineri, 6 II 2026	Ora 7.30: Rugăciunile dimineții Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 17.50: Rugăciunile serii
Sâmbătă, 7 II 2026	Ora 7.30: Rugăciunile dimineții Ora 17.30: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur Ora 18.00: Vecernia mare
DUMINICA, 8 II 2026, A XXXIV-A DUPĂ RUSALII (A ÎNTOARCERII FIULUI RISIPITOR)	ORA 7.15: ACATISTUL MÂNTUITORULUI ORA 7.45: UTRENIA ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 14.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR ORA 15.00: VECERNIA

Programul poate suferi modificări datorită unor situații neprevăzute

Texte din Sfânta Scriptură

Marti, 2 februarie,

Întâmpinarea Domnului Nostru Iisus Hristos La Liturghie Evanghelia după Luca II, 22-40:

În vremea aceea au adus părinții pe Iisus Pruncul la Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului, precum este scris în Legea Domnului, ca «orice întâi-născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului», și ca să dea jertfă, precum s-a zis în Legea Domnului, «o pereche de turturele sau doi pui de porumbel». Și, iată, era un om în Ierusalim, cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, iar Duhul Sfânt era asupra sa. Lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului. Și, din îndemnul Duhului a venit la templu; iar când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, Simeon L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel. Iar Iosif și Mama Pruncului se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, Mama Lui: Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri, iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi. Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer, ajunsă la adânci bătrâneți și care trăise cu bărbatul ei șapte ani de la fecioria sa; ea era văduvă, în vârstă de optzeci și patru de ani, și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua, în post și în rugăciuni. Și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuirea în Ierusalim. După ce au săvârșit toate, s-au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret. Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, umplându-Se de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era asupra Lui.

Duminica a XXXIV-a după Rusalii

(A întoarcerii fiului risipitor)

La Liturghie Evanghelia după Luca XV, 11-32:

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind îndeșfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pânțele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndeștulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta,

Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; apoi, aduceți vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

Comoara înțelepciunii

preluată din *marturieathonita.ro*, marți, 27 ianuarie 2026

Viața și pericolele ei

La cei care-și schimbă ușor gândurile, e cu totul firesc ca viața să fie ea însăși lipsită de ordine, dar cei ale căror planuri sunt hotărâte, statornice și mereu aceleași e de așteptat să ducă o viață conformă principiilor lor.

Într-adevăr, nu stă în puterea corăbierului să poată liniști valurile când vrea, dar e foarte ușor să ne facem o viață tihnită și fără valuri dacă vom ști să reducem la tăcere zgomotele pe care patimile le ridică în noi și dacă ajutăm voinței să fie mai tare decât tot ce poate veni din afară.

Pentru că nici pierderile, nici bolile, nici alte greutăți ale vieții nu-l vor putea atinge pe omul virtuos atâta vreme cât își va ține cugetul destul de sus, încât să poată pași pe urmele lui Dumnezeu, să-și îndrepte privirea spre viitor și să stăpânească ușor și cu iscusință furtuna care se ridică de pe pământ.

Într-adevăr, despre cei pe care i-au înlănțuit puternic grijile vieții s-ar putea spune că, asemenea unor păsări care în zadar poartă aripi, se târăsc pe jos ca niște dobitoace.

Pe tine ocupațiile nu mi-au putut îngădui să te văd vreme mult mai îndelungată decât pe cei care se luptă să treacă marea înotând. Și cu toate acestea, întrucât e destul să-i vezi ghearele și să recunoști îndată leul întreg, tot așa cred că mi-a fost îndeajuns o singură experiență ca să te cunosc destul. De aceea, socotesc că este mare lucru faptul că dai atenție problemelor mele și că nici eu n-aș fi absent din cugetul tău, ci că sunt mereu cu tine prin amintire. Or scrisoarea e o dovadă de amintire.

Sfântul Vasile cel Mare, *Epistole, Epistola 293 – Către Iulian*, în *Părinți și Scriitori Bisericești* (2010), vol. 3